

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Parlament nie jest właściwy do wydania zaskarżonej decyzji, ponieważ międzyinstytucjonalne przeniesienie urzędnika nie stanowi nowej rekrutacji, w związku z czym Parlament nie może skorzystać z pretekstu przeniesienia strony skarżącej, aby po raz drugi ustalić jej prawo do dodatku zagranicznego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań oraz wcześniejszej decyzji Trybunału Obrachunkowego ustalającej prawa strony skarżącej, ponieważ jakkolwiek akt administracyjny przyjęty przez instytucję posiada domniemanie zgodnego z prawem i ponieważ w niniejszej sprawie wcześniejsza decyzja Trybunału Obrachunkowego wzbudziła u strony skarżącej uzasadnione oczekiwania co do utrzymania dodatku zagranicznego tak długo, jak długo pozostaje zatrudniona w Luksemburgu.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2018 r. – DK / ESDZ

(Sprawa T-217/18)

(2018/C 211/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: DK (przedstawiciele: adwokaci: S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- orzeczenie, iż,
 - stwierdza się nieważność decyzji z dnia 23 maja 2017 r. o wymierzeniu skarżącemu kary dyscyplinarnej, zgodnie z którą kwota netto jego emerytury zostaje obniżona o 20 %, czyli potrąca się z niej 1 015 EUR miesięcznie, do dnia 30 września 2025 r. na podstawie art. 9 ust. 2 załącznika IX do regulaminu pracowniczego;
 - tytułem ewentualnym, zasądza się od ESDZ na rzecz skarżącego kwotę ustaloną ex aequo et bono tytułem naprawienia szkody;
 - ESDZ zostaje w każdym razie obciążona kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistych błędów, którymi obarczona jest zaskarżona decyzja, ponieważ, po pierwsze, organ powołujący nie wziął pod uwagę wyrządzonej przez stronę skarżącą szkody dla integralności instytucji, która już została naprawiona, a po drugie, czas trwania wymierzonej kary dyscyplinarnej jest arbitralny, gdyż został ustalony w odniesieniu do przepisowego wieku przejścia przez niego na emeryturę.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, którym obarczona jest zaskarżona decyzja z racji niezgodnego z prawem braku wzięcia pod uwagę tego, jak dawno miały miejsce okoliczności faktyczne, braku wzięcia pod uwagę naruszenia art. 25 załącznika IX do regulaminu pracowniczego w toku postępowania karnego, a także braku wzięcia pod uwagę sytuacji rodzinnej skarżącego.